

“Noem hem geen ding. Het is een hellehond en geen object,” corrigeert de man.

“Hellehond? Als in Kerberos?” vraagt Max.

De man knikt met een grijns: “Dit is zijn zoon, Kybrus.”

Alex komt ertussen: “*Whatever*, effe terug naar het serieuze gedeelte: wie bent u?”

Max is er inmiddels zeker van dat hij weet wie deze man is en kan zijn enthousiasme niet meer bedwingen. “Maar jij bent Jason uit het verhaal *Jason en de Argonauten!*” roept hij uitgelaten.

“De enige echte!” glimlacht Jason trots.

Zoals gewoonlijk heeft Alex geen benul van wat hier gaande is. “Jason en de astronauten?”

Jason laat zijn schouders teleurgesteld zakken.

Max houdt zijn lach in. “*Jason en de Argonauten!* Het is een Grieks verhaal over Jason, deze man hier, die op zoek gaat naar het Gulden Vlies. Om het te vinden krijgt hij hulp van andere sterke gasten die de Argonauten worden genoemd. Samen bouwen ze een groot schip, de Argo, en gaan ze op reis. Onderweg komen ze allerlei monsters tegen en beleven ze een geweldig avontuur!”

Alex knikt ook al kan het hem niet veel schelen. “Dus jij probeert mij wijs te maken dat die man hier een Griekse held is en ik bijna werd opgegeten door een fabeldier?”

“Yep!”

Alex schiet in de lach. Jason, die het hele gesprek heeft gehoord, kijkt net zo beledigd als Max. “Ik ben echt niet zo achterlijk! Geef het toe, dit is gewoon een domme grap om me terug te pakken voor je boek,” vervolgt Alex. Een beetje ongemakkelijk heft

Kybrus zijn achterpoot op om aan een van zijn oren te krabben.

“Je bent dan wel niet achterlijk, maar wel degelijk arrogant om zo te praten over een Griekse held en een magisch wezen,” reageert Jason nu op verwijtende toon.

Alex rolt met zijn ogen. “Ik ben zeventien. Je kunt me niet wijsmaken dat dat kwijlding van je zo bijzonder is,” houdt hij vol. Nu geeft Max zijn broer een stomp in de zij. Ook zijn blik vertelt duidelijk dat Alex moet ophouden. Maar Alex negeert Max' boodschap en blijft bij zijn punt.

“Let op je taal, jongeman! Kybrus is een gevaarlijk en bijzonder sterk wezen!”

Net op het moment dat Jason beschrijft hoe sterk en gevaarlijk Kybrus is, kwispelt de hellehond met zijn staart en beginnen de drie hoofden ruzie te maken door naar elkaar te bijten.

“Hey! Stop dat!” zegt Jason beschaamd. Het derde hoofd laat teleurgesteld het oor van het middelste hoofd los, terwijl het eerste hoofd het nekvel van het derde lost. Max en Alex proberen beiden hun lach in te houden.

“Mijn punt is: ik ben serieus. Wij, mythen, bestaan: ik/Jason, hellehonden, goden, draken, reuzen... allemaal. En soms worden mythen en mensen verliefd en krijgen ze kinderen. Halfmythen worden ze dan genoemd. Jullie behoren tot die soort. Daarom ben ik hier. Halfmythen gaan naar een speciale school en het is mijn taak om halfmythen naar de school Istorie te brengen.”

Alex kijkt verward. De mond van Max valt open. Dit gaat opeens snel. “Dus, Istorie is echt?”

Jason knikt bevestigend.

“Wacht! Die toverschool is dus echt?” Nog steeds hoopt Alex ergens dat het allemaal een grap is. Hij kan geen halfmythe zijn! Hij gelooft niet eens in die verhalen!

“Istorie is een school voor mythen. Geen toverschool. Zweinstein ligt aan de andere kant van Schotland. Jullie bevinden je hier in de ‘School voor kinderen van mythen en legendes’. En jullie behoren tot onze soort. Dus, komen jullie mee of blijven jullie liever hier rondzwerven in het bos?” wil Jason weten.

Max wil onmiddellijk antwoorden, maar Alex houdt zijn hand voor Max’ mond. “We zijn niet gek. Vertrek en neem je pup met je mee!” broemt hij.

Maar Max rukt zich los uit Alex’ grip. “Genoeg Alex! Ik ga niet bezwijken omdat jij niet wil beseffen dat dit allemaal echt is! En ook al is het maar een droom, dan nog wil ik hier voor altijd blijven! Ik ga mee met Jason en daarmee uit!” Max wandelt kortdaat richting Kybrus en Jason.

Alex trekt hem terug naar zich toe. “Jij vindt dit echt allemaal normaal?”

“Wel...” Eigenlijk vindt Max het ook nogal ongehoofwaardig, maar hij kan geen enkele verklaring vinden waarom het fake zou zijn.

“We kunnen die gast toch niet vertrouwen, Max!”

“Wat moeten we dan wel doen? Hier blijven rondzwerven?” oppert Max.

“Kom op! Je gelooft die man toch niet? Wij kunnen geen halfmythen zijn!” houdt Alex vol.

“Waarom niet? Ik vind het ergens wel logisch...”